

VÄRLDEN OCH VI

Tidskrift om FN, demokrati och federalism

FN inför 2000-talet – hur vill vi ha det?

Det är förstås oundvikligt att även detta nummer av VoV innehåller inleds med en del inför den nyss timade stora pseudo-händelsen, vårt nya årtusende:

Vår ordförande ger sina synpunkter på vad som kan förväntas av det nya århundradet, i perspektivet av vad som hänt under det föregående.

I FN förbereds två stora möten för hösten: "Millennium Assembly" i Generalförsamlingen och "Millennium Summit" som ett stormöte av medlemsstaternas topp-politiker. Ämnet: FN:s framtid. Och som förberedelse har världens frivilligorganisationer ("NGO:s") i slutet av maj ett stort möte i New York, "Millennium Forum", som skall ge folkets synpunkter på denna framtid.

Och i Sverige ordnas i början av maj en rikskonferens, som skall ge detta "Millennium Forum" en viljeyttring från svenska NGO:s.

Innehåll:

Tankar inför det nya millenniet - - -	Var står världsfederalisterna i dag?
Hur vill vi ha FN under 2000-talet? - -	Aktion i Sverige inför "Millennium Forum"
Demokratiutredningen - - - - -	En färsk och viktig offentlig utredning
Vad är politik? - - - - -	Behövs ett nytt parti?
Förintelsen – för 50 år sedan och nu -	Nej, den <u>har</u> inte slutat ännu!
Notiser - - - - -	Om WTO, ICC, Östtimor och Österrike
SVF:s årsmöte - - - - -	En kallelse

Nummer 1

Årgång 52

2000

ISSN 0346-4881

Tankar inför det nya millenniet

av Martin Hagvall

När vi nu kommit in i ett nytt sekel och millennium enligt vår egen tideräkning väcks många tankar om vårt arbete. Var står världsfederalisterna idag? Har vi kommit närmare våra visioner? Hur har våra idéer förändrats?

Om en utomjording hade anlänt till vår planet runt 1950 och råkat komma i kontakt med en aktiv och vältalig världsfederalist hade hon nog fått ett par intressanta bilder. Framför allt hade besökaren förmodligen fått en mycket optimistisk bild av utsikterna för att ena världen och därmed skapa fred efter det förödande kriget. Såväl utmaningen som lösningen hade framstått som ganska tydliga - och med en växande massrörelse kunde idéerna bli verklighet! Kanske hade besökaren bestämt sig för att återvända t.ex. 50 år senare, för att då få uppleva en värld, förvisso med en del problem och konflikter, men dock förskonad från krig och grava orättvisor, en värld i vilken absolut suveränitet och nationalstater vore förpassade till historieböckerna.

Vilken chock för vår besökare år 2000! Bländad av visionen från 1950 noterar hon få skillnader; väpnade konflikter och grava orättvisor har kompletterats bl.a. med sofistikerad internationell brottslighet och ökad miljöförstöring. Frågan lyder: "*Vad har hänt?*"

Vår vän har gjort en viktig iakttagelse, men kanske gör klokt i att granska världen lite noggrannare. Han ser nationalstater, men inte den väv av överenskommelser som på många sätt binder dem till varandra. Han ser konflikter och misär, men inte de internationella organisationer som agerar aktivt och ibland framgångsrikt för att främja utveckling och fredliga förbindelser. Han ser laglöshet, men inte de redskap för brottsbekämpning som världssamfundet har utvecklat gemensamt. Han ser ofattbara brott mot mänskliga rättigheter, men inte de förändringar i synsätt och internationellt ansvarstagande som har vuxit fram. Hur hade världen sett ut förutan dessa förändringar?

Vad har det blivit av den världsfederalistiska visionen och vilka är framtidsutsikterna?

Det har sagts att federalister är såväl samhällsinstitutionernas värsta kritiker som dess varmaste förespråkare. Klivet? Det beror på hur man ser det. Ledningen för ett företag kan vara frustrerad över att verksamheten inte ännu har kommit dit den skulle enligt planerna, men inser samtidigt behovet av att stödja de mekanismer som är en förutsättning för utveckling och som kan föra verksamheten i rätt riktning. Vår besökare i exemplet ovan har både rätt och fel. Att världen inte har utvecklats längre på ett halvsekel är djupt beklagligt. Samtidigt har oerhört mycket hänt och undertecknad tillhör dem som

menar att det som helhet och med flera avvikelser har gått i "rätt riktning". Den spikraka väg som målades upp av somliga i början på halvseket visade sig istället vara mycket krokig, med ständiga fallgropar och omvägar. Men riktningen har stått fast.

Lärdomen är att det finns många vägar till samma mål och att vi gör klokt i att ta hänsyn till att världen förändras.

Har vi då någon uppgift? Vilken funktion - i allmänna termer - kan världsfederalister spela i samhällsdebatten?

För det första har vi en värdefull kompass i bagaget. Om vi kan lära oss att riktigt väl hantera och tolka detta redskap - dvs. tydligt förklara i vilken riktning samhället bör gå även på lite kortare sikt - kan detta vara mycket betydelsefullt. Att för en utomstående värdera relevansen i vårt arbete med utgångspunkt på sannolikheten i att det slutgiltiga målet uppfylls blir då som att förkasta en kompass om man inte kan vandra hela vägen till polen. Om en demokratisk global rättsordning är vår vision utgör ju varje steg i denna riktning en framgång.

För det andra är vi "realistiska visionärer". Den ganska cyniska "realism" som vi ofta möter i samhället bottnar på sätt och vis i en slags fatalistisk tro på vad som i själva verket är bedömningar och sannolikheter.

Många människors uppfattningar av vad som är bra och önskvärt präglas i hög grad av den bild man har av hur samhället ser ut redan idag. Visioner blir underkastade verklighetsuppfattningen.

Å andra sidan anklagas ofta internationalister för att göra det motsatta; verklighetsbeskrivningen underkastas visionen (dvs. man vill gärna tro att världen redan är, eller är på väg att bli, så som vi skulle vilja se den).

Vår styrka ligger i förmågan att kunna acceptera att samhället innefattar både begränsningar och möjligheter och att "allt är möjligt", att vår inriktning faktiskt är någorlunda sannolik beroende på hur man betraktar världen, och att vi människor ständigt tillsammans med andra deltar aktivt i en global förändringsprocess (där ju vår rörelse dessutom har haft ett konkret och ganska direkt inflytande, senast i anslutning till arbetet för att förverkliga en internationell brottsmålsdomstol). Vi påstår inte att världsfederalism är oundvikligt men vägrar

acceptera att det är omöjligt och är beredda att arbeta för dess förverkligande.

Kanske skulle vi starta detta millennium var och en med att önska vår värld, inkl. oss själva, lycka till på den fortsatta resan. Till vår besökare lämnar vi denna gången inga illusioner om ett Utopia år 2050, men önskar henne ändå välkommen tillbaka, förvissade om att hon sannolikt då ändå kommer att möta en värld som har tagit ytterligare många viktiga steg framåt på färden. ■

Hur vill vi ha FN under 2000-talet?

av Jan Bellander

FN:s reformering är en fråga som drivits av världsfederalisterna under årtionden. Dessa tankar har tidigare mötts med skepsis, men är idag en mycket "populär" fråga, som diskuteras överallt. – Svenska FN-förbundet har tagit initiativ till en kampanj kallad "FN 2000", som beskrivs nedan.

När det gäller FN:s reformering har det under årens lopp funnits ett stort antal reformidéer och -förslag. Olika reformprogram redogör dock sällan för vilka principer som ligger till grund för dessa. Frågan om FN:s reformering relateras alltför sällan till övergripande målsättningar eller utsätts för en kritisk analys.

Många tror på samarbete inom och genom FN, även om detta inte i varje enskilt fall alltid är mest ändamålsenligt. En trolig förklaring till detta är att det finns en outtalad förhoppning om att detta kan bidra till en strukturförändring i världen, som i sin tur leder till stora förbättringar för jordens befolkning. Innebörden av en sådan förändring kan härledas ur olika reformförslag. Tre målsättningar förefaller genomsyra en stor andel av dessa förslag: att öka FN:s legitimitet, effektivitet och legalitet, dvs. att göra FN mer demokratiskt, effektivt och konsekvent.

Några exempel på "delmål på kort sikt":

Representationen i Generalförsamlingen borde göras mer demokratisk. I dag gäller regeln "en stat, en röst", oberoende av om den röstande är en stat med hundra tusen invånare, eller en med hundra miljoner.

Vetorätten för Säkerhetsrådets fem permanenta medlemmar är ett annat problem. Den rätten har ända sedan FN:s skapande gång på gång missbrukats. Kommer ni ihåg "Blandarens" kommentar för många år sedan, då rörande Sovjetunionen: "*Den ryska vetoskörden har i år slagit alla rekord!*". – Och på senare år verkar ju Kina ha tagit över den fallna manteln. Den missbrukade vetorätten förlamar FN:s handlingsförmåga just då den är som viktigast.

Det har diskuterats om Säkerhetsrådet borde ha t.ex. 25 medlemmar i stället för nuvarande 15. Detta skulle ju, om man så vill, innebära en mer demokratisk representation. Men för att öka effektiviteten måste samtidigt vetorätten "luckras upp", t.ex. så att den bara gäller i fråga om förhållanden som har med det egna landets omedelbara säkerhet att göra. Att helt få bort vetorätten (som ju historiskt sett gavs som "belöning" till länder som varit på rätt sida i andra världskriget) är väl inte realistiskt i dag, men varför inte en fråga på längre sikt.

Frågan om att FN borde ha en permanent fredsbevarande styrka som Säkerhetsrådet kan sättas in med kort varsel har stötts och blötts i årtal, men utan egentliga resultat. SHIRBRIG kom visserligen officiellt till för ett par år sedan, men existerar egentligen bara på pappret. Och i Sverige arbetar snabbinsatsstyrkan Swerap på sparlåga, i efterdyningarna av dom allmänna neddragningarna av försvaret.

Världsfederationsrörelsen är en slags "radikal FN-förening". Vi stöder FN men har samtidigt en mycket klar uppfattning om slutmålet – en demokratisk världsfederation – och följaktligen i vilken **riktning** vi vill se FN utvecklas.

Det viktiga ordet är kanske just "riktning". För det är klart att det kommer att ta mycket lång tid att nå slutmålet, men här och nu kan man arbeta för att FN steg för steg utvecklas, till ett mer demokratiskt, mer effektivt verktyg för att hantera vissa mellanfolkliga problem – t.ex. staternas rätt till självbestämmande kontra individens "mänskliga rättigheter", krig och fred, och frågor som har med den globala miljön och den globala ekonomin att göra.

"FN 2000" – en brett upplagd kampanj

Svenska FN-förbundet har startat en aktion kallad "FN 2000" där många svenska organisationer (framförallt de ca 140 som är anslutna till Svenska FN-förbundet) skall aktiveras för att sätta sig in i frågor av typen

- vad är FN?
- vad lyckas FN med?
- vad misslyckas FN med?
- hur skall därför FN förbättras?

FN-förbundet kommer i samband med denna aktion att ge ut en informativ bok på ca 80 sidor med den litet vit-siga titeln "Tio tycker om FN", där tio personer ger sina synpunkter på FN, vilka dess styrkor och svagheter är, och hur man kan stödja och förbättra den.

Meningen är att arbetet skall resultera i en brett upplagd **rikskonferens i Stockholm 5-7 maj**. Output från den konferensen skall överlämnas till folkrörelsernas ("NGO:s") "Millennium Forum" 22-26 maj i New York, som i sin tur kommer att ge sin output till FN:s "Millennium Assembly" och "Millennium Summit".

Millennium Forum har för övrigt en utmärkt web-sida med adressen <http://www.millenniumforum.org/> där redan nu mycket information finns samlad.

Demokratiutredningen

av Jan Bellander

År 1997 tillsattes "Utredningen om folkstyret i Sverige inför 2000-talet" (SB 97:01), om vilken det i direktiven sades att den tillkallats "för att belysa folkstyrets förutsättningar, problem och möjligheter inför nästa sekel." Utredningens resultat offentliggjordes nyligen, 15 februari 2000.

Under det blodiga 1900-talet fick den politiska demokratin sitt genombrott. Efter två världskrig och efter skapandet av FN och konventionerna om de Mänskliga Rättigheterna blev **demokrati** ett fint ord. Varje land – även enpartistater med diktatorer som statsöverhuvuden – säger sig numera vara demokratiska. I Östeuropas enpartistater kallade man till och med sitt styrelseskick för "folkdemokrati", och i Sydostasiens diktaturer talar man ännu om "den asiatiska demokratin" (kännetecknad av censur, brist på folkligt inflytande o.s.v.).

I Sverige har vi verkligen (med vissa begränsningar såsom allmän rösträtt!) haft ett demokratiskt styrelseskick under ett par hundra år. Men, som Herbert Tingsten sa, "demokrati är inte ett tillstånd utan en process", och demokratin måste ständigt hållas under kontroll för att inte urvattnas. Politiker kan få för sig att dom är härskare i

Vid rikskonferensen sker huvudparten av arbetet i grupper, "utskott", inom ämnesområdena

1. Fred, säkerhet, nedrustning
2. Fattigdomsavskaffande, inklusive skuldavskrivning och social utveckling
3. Mänskliga rättigheter
4. Hållbar utveckling och miljö
5. Globaliseringens utmaningar: att uppnå rättvisa och mångfald
6. Stärkande och demokratisering av FN och andra internationella organ

Tanken är att varje utskott skall välja två frågor att behandla, som sedan förs vidare till plenarmötet.

Det talas ofta om "globalisering". Och det är nog så att vad som händer i FN i större eller mindre omfattning påverkar oss alla. Så – FN 2000 är en aktion som man hoppas aktiverar hela Sveriges föreningsvärld! ■

stället för tjänare (anställda och avlönade av folket!). Medier kan å ena sidan få sin yttrandefrihet begränsad, å andra sidan gå i ledband för ekonomiska intressen. Medborgarna, gamla och unga, kan finna att deras inflytande är för begränsat, och kan därför bli förslappade och politiskt ointresserade. Därför är det välbetänkt att då och då få en ordentlig genomlysning av hur det står till med demokratin. En sådan genomlysning skulle alltså Demokratiutredningen vara.

Den nu färdiga utredningen (vars rubriker inte är identiska med de ursprungliga direktivens) innehåller, bland annat:

Demokratin

- Varför demokrati?
- Folkstyrelsen i internationell belysning
- Demokratins förhållanden till andra värden

Den globala offentligheten

- Globalisering
- Media
- Lobbying
- IT

Den flexibla flernivåstyrningen

- EU
- Statsförvaltningen
- Regionerna
- Kommunerna

Det villkorade deltagandet

- Politiska partier
- Väljare, val och valdeltagande

Det mångtydiga medborgarskapet

- Medborgarsammanslutningar
- Medborgarnas deltagande och inflytande

Slutsatserna: Politik för folkstyrelse på 2000-talet

DN skrev om detta på ledarsidan 2000-02-16:

"När demokratiutredningen tillsattes 1997 var många skeptiska ... vad ska den förmedla som vi inte redan vet? Tveksamheten förstärktes när en del av de rapporter som utredningen lät beställa brast i kvalitet."

Men:

"Utredningen lämnar en rapport om det demokratiska läget i Sverige som är både lättläst och spännande, både pedagogisk och lärrik. Att den inte, som utredningar eljest har för vana, lämnar ifrån sig ett antal konkreta lagtexter blir i det perspektivet ingen brist."

Demokratiutredningen har på ett utmärkt sätt utnyttjat Internet, och har en hemsida med adressen www.demokratitorget.gov.se/. Där har finns alla utredningens rapporter och dokument, inklusive slutbetänkandet SOU 2000:1, tillgängliga. Det har också under dom senaste åren funnits en "diskussionsklubb" där vem som helst kunnat ta upp en (demokrati-)fråga och diskutera den med andra intresserade.

Många av dessa diskussionsinlägg är mycket intressanta, och åtskilliga av deltagarna har kommit med många inlägg. Tyvärr är det bara en mycket liten del av Sveriges miljoner (!) Internetanvändare som tagit chansen att delta. Vi har tydligen långt kvar till "den elektroniska demokratin"! – Men Demokratiutredningen som sådan är i hög grad värd att studera. Den finns redan på Internet (se ovan), och kommer i slutet av februari ut i bokform. ■

Vad är politik?

av Albin Axén

Författaren är filosofistuderande vid Södertörns Högskola. Han ger här sina synpunkter på stat och politik i den nya värld vi lever i. Han föreslår bildandet av ett politiskt parti med världsfederalistisk inriktning.

Jag antar liksom Platon att politik handlar om en växelverkan mellan modellen och dess porträtt. Porträttet skapar modellen och modellen porträttet. Aristoteles säger att människan är ett politiskt djur genom sin känsla för rättvisa. Att en sammanslutning av dessa rättskännande djur bildar staten.

Ett begrepp som rättskänsla handlar tror jag om att både veta det rätta och att känna det rätta. Att både kunna skipa rättvisa och att hjälpa på rätt sätt. Människornas samvaro blir då en samvaro mellan dessa extremer, våldet och vården.

Därför tror jag staten ytterst grundar sig på ett militärt och ett omvårdande samarbete. Den typ av vapen människan förfogar över definierar de villkor under vilka krigen genomkämpas, och därigenom grundläggs även hur staterna ser ut i fredstider.

Från att den första människan skapade den första lilla jägar- och samlarstaten kan människans historia förstås

utifrån allt mer förödande vapen, från pilbågen, stålsvärdet och stridshästarna (feodalstaten) via krutvapnen och kanonerna (nationalstaten) till dagens flygvapen och massförstörelsevapen (den förestående världsstaten).

Därmed står vi inför en ny typ av stat vi inte tidigare i historien behövt för att överleva.

Det militära samarbetet bestämmer villkoren för staten tror jag, men det garanterar inte överlevnaden för människorna i staten. För att överleva i generationer i dessa stater krävs kärlek och konstruktionsskraft i motsats till destruktionskraft. Att kunna uppfostra barn och hjälpa sina medmänniskor.

Nåväl. Om vi nu står inför denna stora förändring av våra levnadsvillkor, hur skall vi då bäst hantera situationen? Min tes är att detta bäst genomförs genom att starta ett nytt parti grundat på denna vision och historieuppfattning.

Jag tänker mig att detta parti kan heta Världspartiet. Partiets mål är att skapa denna världsstat. Således måste ju partiet startas i så många länder som möjligt. Jag tänker mig att detta parti skall ha låg politisk profil i övrigt, en typisk liberal inställning. Ingenting säger att andra inte kan starta liknande partier till höger eller vänster om detta parti eller att etablerade partier tar efter detta partis mål med egna modifikationer.

Målet är att undvika den alltför vanliga strategin i partierna att se mer till partiets än till statens bästa.

Det är ju inte heller så att de nuvarande staterna kommer försvinna, utan istället underordnas ett världsparlament.

Man kan invända mot denna partiidé att den verkar leda till ett enfrågeparti, men jag uppfattar att konsekvenserna av ett ökat globalt samarbete kring en global regeringsform medför omfattande politiska möjligheter som i grunden kommer omdefiniera hela politikbegreppet som vi känner till det. Polis betyder stad, detta kommer snarare övergå till grekernas kosmopolis, allomfattande stad med global polis. Detta kanske skulle kunna ge tillbaka tron på mänskligheten och dess förmoda att sköta sin "kropp" i denna tid av stora förändringar.

Jag uppfattar att ett sådant världsparti skulle dela detta mål med världsfederalisterna. ■

Förintelsen – för 50 år sedan och nu

av Jan Bellander

I januari månad hölls i Stockholm en konferens om Förintelsen. Det hände för femtio år sedan och det händer fortfarande. Då under ett världskrig, nu under inbördeskrig. Vad är det som gör att vi människor handlar så mot varandra?

Under andra världskriget lärde vi oss ett nytt begrepp: genocide – **folk mord**. I Tyskland och i de av Hitlers arméer ockuperade länderna organiserades storskalig utrotning av miljontals judar, zigenare och andra enligt nazisterna mindervärda "raser". Och i Sovjetunionen utrotades under Stalin-tiden oppositionen, nya miljoner ryska "oliktänkande" individer mördades.

Under tiden 26-28 januari 2000 hölls ju en stort upplagd konferens om "Förintelsen" i Stockholm. Ämnet var Hitlertysklands konsekventa utrotande av miljontals judar.

Bland det myckna som sades vid konferensen var också: detta får aldrig hända igen. Men hur är det? Är det inte detta som sedan den tiden har fortsatt att hända, i Rwanda, i Kroatien, i Kosovo, i Östtimor? Kanske inte i så stor skala, inte så många miljoner. Men skall det därför vara acceptabelt?

Konflikter sedan 1945 är inte längre storskaliga krig mellan stormakter. Istället är det inbördeskrig, där grupper av människor som av någon anledning inte kan samsas sätter igång och dödar varandra. Skillnaden mellan "oss" och "dom". Och det behöver inte vara "ras" (vad som nu än menas med det – vetenskapsmännen vet det inte). Det kan vara utseende, hårfärg, språk, matvanor, religion. Vi kanske hellre skall tala om "etniska" skillnader. Och vi har nu fått lära oss ett nytt begrepp: **etnisk rensning**.

Vi kan finna att en person, en **individ**, är ohederlig, lat, har en konstig frisyra, luktar illa, eller har någon annan egenskap som vi inte tycker om. Med en sådan person vill vi inte umgås, vi vill inte ha en sådan på vår arbetsplats. Det är helt i sin ordning.

Men problematiskt blir det när vi sätter en etikett på personen såsom tillhörande någon viss **grupp** – låt oss säga Stockholmare, finne, mörkhyad eller vegan – och sedan tror att **alla i gruppen** har den där obehagliga egenskapen, och att man därför skall låta bli att hälsa på, att anställa, att man bör stöta bort, misshandla, gasa ihjäl, ...

Du kommer väl ihåg Tage Danielssons små godbitar om förutfattade meningar, t.ex. den här:

Den där negern är lat – negrer brukar vara lata – **alla** negrer är lata – det var värst vad den där negern är flitig, han måste vara vit!

Det har sagts att denna konferens skall bli årligen återkommande. Utmärkt, men vidga den då i fortsättningen till att omfatta alla slag av "etnisk rensning" – det må handla om judar, zigenare, ryssar, homosexuella, serber, albaner, tutsi, tali-baner, östtimoreser, kurder, tjetjener ... ■

Notiser

WTO:

WTO-konferensen i Seattle i december 1999 avbröts utan att något resultat hade nåtts. Delvis berodde väl detta på de intensiva demonstrationer mot WTO som hölls utanför konferensbyggnaden, men kanske mer ändå på att många av de deltagande staterna var dåligt förberedda. Fiasko är kanske det ord som bäst beskriver konferensen. Inom WTO förbereder man nu en ny konferens, som skall äga rum "så snart som möjligt".

Fakta: Den tidigare organisationen GATT (General agreements on Tariffs and Trade) ersattes 1995 av WTO, World Trade Organization. Adressen till WTO:s hemsida är www.wto.org/.

ICC:

Arbetet med ICC går långsamt framåt. För närvarande (februari 2000) har sammanlagt 93 stater undertecknat konventionen, vilket innebär att dom har för avsikt att ratificera den. Men endast sex stater har verkligen ratificerat den, och sextio krävs för att ICC skall komma till stånd.

Fakta: Konventionen om ICC (International Criminal Court) togs fram vid en konferens i Rom 1998, där 140 av FN:s medlemsstater deltog. Adressen till en bra hemsida: www.igc.org/icc/.

Öst-Timor:

De våldsbrott som begåtts mot befolkningen i Öst-Timor både före och efter folkomröstningen har resulterat i att Indonesiens säkerhetsminister, den förre försvarsministern och generalen Wiranto, har suspenderats. Det har också föreslagits att en "tribunal för Öst-Timor" (motsvarande de redan existerande för ex-Jugoslavien och Rwanda) skall upprättas.

Det vore onekligen en fördel om ICC (se ovan) kom till stånd snarast, så att man inte behöver upprätta nya speciella tribunaler så snart allvarliga brott begås mot de Mänskliga Rättigheterna.

Österrike:

Det har blivit upprörda reaktioner framförallt från EU i och med att Haider's populistiska och främlingsfientliga – om inte rentav nazistiska – parti, FPÖ, kommit att ingå i Österrikes nya koalitionsregering. FPÖ fick så mycket som 27% av rösterna vid valet i Österrike nyligen.

Man kan ogilla vad som skett i Österrike. Och man kan förstå att minnena från Hitlers dagar förskräcker. Men Österrike är en demokrati, och det kan inte vara någon tvekan om att folket har sin rätt att välja fritt, och att det så har gjort. Så låt oss alltså inte överreagera för denna demonstration av vad som kan handa i en demokrati.

Men - nog kan man vänta sig att omvärlden håller ett skarpt öga på vad som händer i Österrike framöver!

Millennium:

Vi lever fortfarande i skuggan av millennieskiftet, om vilket Grönköpings Veckoblad skriver att det inte "å mannaminne upplevts varken i staden eller dess närmare omgivning". Så det finns många sammanhang där vi får dras med ordet ännu en tid. Ett par sammanhang av större betydelse än bilmodeller eller kosmetika är följande tre betydande globala konferenser med det gemensamma målet **FN:s utveckling**, nämligen:

"Millennium Forum", världens frivilligorganisationers ("NGO:s") världskonferens i 22-26 maj vid FN – högkvarteret i New York. Webadressen är : www.millenniumforum.org/

Denna konferens utgör ett slags förberedelse inför FN:s "Millennium Assembly" (vilket blir detta års namn på Generalförsamlingens ordinarie möte), som börjar 5 september. I samband med detta blir det den 6 september ett möte av statsöverhuvudena för FN:s samtliga medlemsstater (f.n. 188 stycken), kallat "Millennium Summit". Webadressen för dessa två är: www.un.org/millennium/ . ■

Sveriges Världsfederalister (SVF)

Kallelse till årsmöte söndagen 19 mars

Plats: hemma hos Ragnar Bremle, Karlavägen 22, LUND

Tid: kl 14.00

- **Martin Hagvall om FN:s reformering**
- **Jan Bellander om FN-förbundets kampanj FN 2000**
- **Diskussion**
- **Årsmöte**

Alla medlemmar är varmt välkomna!

Styrelsen

Världen och Vi (VoV) är en kulturtidskrift som vill diskutera

- förutsättningarna för en global demokratisk rättsordning
- reformering och stärkande av Förenta Nationerna
- federalism på lokal, regional och global nivå

Världen och Vi utkommer med fyra nummer per år.
Web-adress: www.fn-kampanj.org/svf/vov.htm

Ansvarig utgivare:
Bengt Lindqvist

Redaktionskommitte:
Jan Bellander -- tel / fax (08) 795-6004,
Kärrgränd 36, 162 46 Vällingby
e-post: jan.bellander@mbox300.swipnet.se
Karl af Geijerstam
Peter Lund

VoV skickas till alla medlemmar i Sveriges Världsfederalister (SVF), se rutan till höger. Man kan också prenumerera: helår 100:- kr, lösnummer 25:- kr

Utgiven av Sveriges Världsfederalister (SVF)
c/o Karl af Geijerstam, Kyrkogatan 15
462 33 VÄNERSBORG
postgiro 5 55 50-8
tel 0701-23 23 00

Föreningen Sveriges Världsfederalister (SVF) är den svenska organisationen i World Federalist Movement (WFM).

WFM är en internationell rörelse som sedan 1947 har verkat för reformering och demokratisering av Förenta Nationerna, och för en starkare global rättsordning. WFM, som har konsultativt status i ECOSOC (FN:s ekonomiska och sociala råd), verkar inom olika globala samhällsfrågor, såsom folkrätt, nedrustning, miljö, mänskliga rättigheter och utveckling.

SVF vill också väcka diskussion om federalism och om dess betydelse för fred och utveckling, regionalt, och på lång sikt en federation av alla världens stater, en **demokratisk världsfederation**.

SVF är medlem i Sveriges Fredsråd och Svenska FN-förbundet.

SVF söker med olika projekt bidra till debatten om lösningar på världsomspännande problem samt FN:s reformering. Vi vänder oss särskilt till ungdom med intresse för globala frågor, och använder oss i vårt arbete av moderna medier som Internet.

Web-adress: <http://www.fn-kampanj.org/svf>

Medlemsavgift/år:

helbetalande : 200:- kr
nya medlemmar (första året), samt medlemmar under 26 år : 100:- kr